

„odběratelé kategorie C“ a „odběratelé kategorie D“. Stejně tak nelze z jejich obsahu dovodit, že by předmět jejich úpravy dopadal na konkrétní případy, okruh případů, na který se vztahuje (např. „cena za rezervovanou kapacitu“, „cena za distribuční služby“ atp., resp. „sazby a pevné ceny zajišťování distribuce elektřiny pro odběratele odebírající elektřinu ze sítě nízkého napětí“ pro dané kategorie), je vymezen obecně, tj. nezabývá se konkrétní situací, ale situací všech provozovatelů distribuční sítě, resp. odběratelů spadajících do kategorie C či D v tom rozsahu, v jakém se na ně vztahují kritéria a věcné podmínky vymezené v předmětných cenových rozhodnutích. Obecnost předmětu regulace tedy spočívá v tom, že stanovené ceny a sazby se vztahují na obecně vymezený okruh adresátů, splňujících dané podmínky, jejichž okruh se od okamžiku účinnosti cenových rozhodnutí může měnit. To, že je výše ceny a sazby konkretizována pro daný okruh případů, neznamená, že je předmět regulace konkrétní. Takováto konkretizace pro určité kategorie v rámci celku, je v právních předpisech zcela běžná (viz např. zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, nebo nařízení vlády č. 567/2006 Sb., o minimální mzdě).

III. Závěr a náklady řízení

10. Krajský soud tak s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že posuzovaná cenová rozhodnutí nejsou opatřeními obecné povahy a tudíž ani není dána pravomoc soudu podle § 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s. k jejich přezkoumání v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. Nejsou ani rozhodnutími ve smyslu legislativní zkratky vymezené v § 65 odst. 1 s. ř. s. Nedostatek pravomoci je přitom svojí povahou neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, a proto krajský soud podaný návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl, aniž by se jakkoliv meritorně zabýval námitkami navrhovatele.
11. Jelikož krajský soud neprojednával věc samu, mohl proto rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první, s. ř. s. *a contrario*).
12. O nákladech řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
13. Vzhledem ke skutečnosti, že návrh byl tímto usnesením odmítnut, přičemž soudní poplatek [podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s položkou 18 bod 2. písm. b) Sazebníku soudních poplatků] nebyl navrhovatelem uhrazen (a krajský soud k jeho úhradě ani nevyzýval), nemusel krajský soud rozhodovat o jeho vrácení navrhovateli ve smyslu § 10 odst. 3 *in fine* zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. února 2019

JUDr. Zuzana Bystrická, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Dana Janků

[Handwritten signature]